

Ο Άγιος Χριστοφόρος ο Μεγαλομάρτυρας

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

Ο Άγιος Μεγαλομάρτυς Χριστοφόρος καταγόταν από ημιβάρβαρη φυλή και ονομαζόταν Ρεμπρόβος, που σημαίνει αδόκιμος, αποδοκιμασμένος, κολασμένος. Πιθανότατα έζησε κατά τους χρόνους του αυτοκράτορος Δεκίου (249 - 251 μ.Χ.), όταν στην Αντιόχεια Επίσκοπος ήταν ο Άγιος Ιερομάρτυς Βαβύλας († 4 Σεπτεμβρίου).

Ο Άγιος ως προς την εξωτερική εμφάνιση ήταν τόσο πολύ άσχημος, γι' αυτό και αποκαλείτο «κυνοπρόσωπος».

Η μεταστροφή του στον Χριστό έγινε με τρόπο θαυμαστό. Συνελήφθη αιχμάλωτος σε μάχη, που διεξήγαγε το έθνος του με τα Ρωμαϊκά αυτοκρατορικά στρατεύματα. Κατατάγηκε στις Ρωμαϊκές λεγεώνες και πολέμησε κατά των Περσών, επί Γορδίου και Φιλίππου.

Όταν ήταν ακόμη κατειχόμενος, για να ευχαριστήσει τον Χριστό, εγκαταστάθηκε σε επικίνδυνη δίοδο ποταμού και μετέφερε δωρεάν επί των ώμων του εκείνους που επιθυμούσαν να διέλθουν τον ποταμό. Μία μέρα παρουσιάστηκε προς αυτόν μικρό παιδί, το οποίο τον παρακάλεσε να τον περάσει στην απέναντι όχθη. Ο Ρεμπρόβος πρόθυμα το έθεσε επί των ώμων του και στηριζόμενος επί της ράβδου του εισήλθε στον ποταμό. Όσο όμως προχωρούσε, τόσο το βάρος του παιδιού αυξανόταν, ώστε με μεγάλο κόπο κατόρθωσε να φθάσει στην απέναντι όχθη. Μόλις έφθασε στον προορισμό του, κατάκοπος είπε στο παιδί ότι και όλο τον κόσμο να σήκωνε δεν θα ήταν τόσο βαρύς. Το παιδί του απάντησε: «Μην απορείς, διότι δεν μετέφερες μόνο τον κόσμο όλο, αλλά και τον πλάσαντα αυτόν. Είμαι Εκείνος στην υπηρεσία του Οποίου έθεσες τις δυνάμεις σου και σε απόδειξη αυτού φύτεψε το ραβδί σου και αύριο θα έχει βλαστήσει», και αμέσως εξαφανίσθηκε. Ο Ρεμπρόβος φύτεψε την ράβδο και την επομένη την βρήκε πράγματι να έχει βλαστήσει. Μετά το περιστατικό αυτό βαπτίσθηκε Χριστιανός από τον Άγιο Ιερομάρτυρα Βαβύλα, ο οποίος τον μετονόμασε σε Χριστοφόρο. Η άκτιστη θεία Χάρη, που έλαβε την ώρα του βαπτίσματος και του Χρίσματος, μεταμόρφωσε όλη του την ύπαρξη. Και αυτή ακόμα η δύσμορφη όψη του φαινόταν φωτεινότερη και ομορφότερη.

Στην Ορθόδοξη αγιογραφία ο Άγιος εικονίζεται να μεταφέρει στον ώμο του τον Χριστό. Εξ' αφορμής ίσως του γεγονότος αυτού θεωρείται προστάτης των οδηγών

ουχολόγιον και συγκεκριμένα στην Ακολουθία «επί ευλογήσει νέου
ει, πρώτο στη σειρά, το απολυτίκιό του.

Κατά τον τότε εναντίον των Χριστιανών διωγμό, λίγο μετά την

βάπτισή του, είδε Χριστιανούς να κακοποιούνται από τους ειδωλολάτρες. Από αγανάκτηση επενέβη και έκανε δριμύτατες παρατηρήσεις προς αυτούς, διέφυγε δε τη σύλληψη χάρη στο γιγαντιαίο του παράστημα και την ηράκλεια δύναμή του. Καταγγέλθηκε όμως στον αυτοκράτορα και διατάχθηκε η σύλληψή του. Για τον σκοπό αυτό απεστάλησαν διακόσιοι στρατιώτες. Αυτοί, αφού ερεύνησαν σε διάφορα μέρη, τον βρήκαν κατά την στιγμή την οποία ετοιμαζόταν να γευματίσει ένα κομμάτι ξερό ψωμί. Κατάκοποι οι στρατιώτες και πεινασμένοι ζήτησαν από τον Άγιο Χριστοφόρο να τους δώσει να φάγουν και ως αντάλλαγμα του υποσχέθηκαν ότι δεν θα τον κακομεταχειρίζονταν. Ένας από τους στρατιώτες, βλέποντας ότι πλην του ξερού άρτου δεν υπήρχε καμία άλλη τροφή, ειρωνευόμενος τον Χριστοφόρο, του είπε ότι ευχαρίστως θα γινόταν Χριστιανός, εάν είχε την δύναμη να τους χορτάσει όλους με το κομμάτι εκείνο του άρτου. Τότε ο Άγιος, αφού γονάτισε, άρχισε να παρακαλεί τον Χριστό να πολλαπλασιάσει το κομμάτι εκείνο του άρτου, όπως πολλαπλασίασε τους πέντε άρτους στην έρημο, για να χορτάσουν οι πεινώντες στρατιώτες και να φωτισθούν στην αναγνώριση και ομολογία Αυτού. Η παράκληση του Αγίου εισακούσθηκε και το τεμάχιο του άρτου πολλαπλασιάσθηκε. Βλέποντας οι στρατιώτες το θαύμα αυτό, προσέπεσαν στα πόδια του Αγίου και τον παρακαλούσαν να τους γνωρίσει καλύτερα τον Θεό

του. Ο Άγιος εξέθεσε με απλότητα τη Χριστιανική διδασκαλία και αφού όλοι εξέφρασαν την επιθυμία να γίνουν Χριστιανοί, τους οδήγησε προς τον Επίσκοπο Αντιοχείας Βαβύλα, ο οποίος, αφού τους κατήχησε, τους βάπτισε. Όταν ο αυτοκράτορας Δέκιος πληροφορήθηκε το γεγονός, τους μεν στρατιώτες συνέλαβε και αποκεφάλισε, τον δε Χριστοφόρο προσπάθησε με υποσχέσεις και κολακείες να μεταπείσει, αλλά οι προσπάθειές του προσέκρουσαν στην επίμονη άρνηση αυτού.

Κατόπιν τούτου έστειλε προς αυτόν δύο διεφθαρμένες γυναίκες, την Ακυλίνα και την Καλλινίκη, ελπίζοντας ότι με τα θέληγιά τους θα τον σαγήνευαν και θα τον παρέσυραν. Οι δύο γυναίκες, αφού άκουσαν την προτροπή του Αγίου, για να επανέλθουν στον δρόμο της αγνότητας και της αρετής, έγιναν Χριστιανές και, αφού παρουσιάστηκαν ενώπιον του αυτοκράτορος Δεκίου, ομολόγησαν τον Χριστό. Γι' αυτό και βρήκαν μαρτυρικό θάνατο.

Στη συνέχεια ο Άγιος Χριστοφόρος υποβλήθηκε σε φρικτά βασανιστήρια και τέλος υπέστη τον δι' αποκεφαλισμού θάνατο το 251 μ.Χ.

Η Σύναξη αυτού ετελείτο στο Μαρτύριο αυτού κοντά στο ναό του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου στο Κυπαρίσσιον και στο ναό του Αγίου Μάρτυρος Πολυεύκτου, πλησίον της Αγίας Ευφημίας των Ολυβρίου.